

“ ನೀ ಮನ್ಯ ಸುಂದರವಾಗಿರೋ ಕಣ್ಣಗಳು! ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡದಿರೋಕಾಗುತ್ತೇ?” ಎಂದು ಅಶ್ವಿನ್ ಹೇಳಿದ. ರೈನಾ ಮಿಸ್ ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಬ್ಜ್ಯ... ಎಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿ! ಎಮ್ಮೆ ಬೆಳಕು!

ಪ್ರತೀ ಸಲ ನೋಡಿದಾಗಲೂ ಬಂಗಾರದ ಹಸಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವ ತರಹದ ನೋಟಿತ್ತು!

“ನಾನು ನೋಡಲ್ಲ” ಅಲ್ಲ ಹೇಳಿದ. “ನಾವು ಅಭಿಧಾನಗಳು ಬೇರೊಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ನೋಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನವ್ಯ ಮಿಸ್ ಆದ್ದು ಸಿ...”

ಬಿದಿಯ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಾದಿ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲೀಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನೇತ್ತಿದ.

“ಹೌದಾ? ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಸು!” ನಷ್ಟ ಹೇಳಿದ ಅಶ್ವಿನ್ ಅಂದ, “ಅದ್ದೆ ನಮ್ಮೊರಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಹುದುಗರಿಗೆ ಮಿಸ್ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಮೂಡುತ್ತೇ.”

ಅಲೀಯೂ ಪಾದಿಯೂ ನಂಬಿಲಾರದೆ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿದರು, ಅದೇನೋ ಪಾಪದ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದಂತೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯ ದಿಂದ ಒಂದು ತುಂಟು ನಗೆಯೋಂದಿಗೆ ಅಶ್ವಿನ್ ಎಧ್ರುಹೋದ.

ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಾದಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಅಭಿಧಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಹಡಿನೆಂಟೋ ಹತ್ತೇಂಬತ್ತೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಣನ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಎಂಟನೇ ತರಗತಿಗೆ. ಅವರ ವಿಚ್ಕ್ರಿವಾದ, ತಡವರಿಸುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೇಳಿ ಕ್ಲಾಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಷ್ಟಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕೆಗಳಾಗಿ ಅವರು ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೀಚಿದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ತಜ್ಬಿಬ್ಬಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ್ವಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಾದಿಯ ಅಷ್ಟಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಚೆಕ್ಕಿದಿನಲ್ಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವವನ್ನು ಹಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಭಿಧಾನಿಸ್ತಾನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಒಂದು ಹಳೆಯ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದು ಹಾಗೂ ಹಿಂಗಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ವಿವರವು ನೇನಪಿರಲ್ಲಿ ಎಂಬುದೇ ಸತ್ಯವಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ಚೆಕ್ಕಿದಿನಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಅದೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ಹೋದರು. ಅಂಗಡಿ ಮುಂದಿನ ಪೆಚ್ಚೇಲ್ಲೋ ಪಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಟ್‌ ಟ್ಯೂಂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಬಂಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತರು.

(ಟ್ಯೂಣ್ ಫೀ ತಪ್ಪದೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅಂಗ್ಲ ಭಾವೇಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಆತ ತಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಯಾವುದೂ ಅದಿವಾಸಿ ಭಾವೇಯ ಲಿಪಿಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಅಲೀಯೂ ಪಾದಿಯೂ ನಂತರ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬಂಗಾಳಿ ಚಾಚಾನನ್ನು ಅಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಕೂಡ).

ಅವರ ಸಣ್ಣ ಪೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದು ಬಂದೇ ಒಂದು ಸ್ನೇಹಿ. ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದಿನಿಂದ ದಿನವೂ ಸ್ನೇಹಿನ ಬಸ್ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ನೀರಹನಿಗಳಿಂತೆ ಹೊರಚಿಮ್ಮೆತ್ತಿದ್ದ ಜೀವದ ಉನ್ನಾದ ಕಣಗಳು ಅಲಿಯ ಚಡಪಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ್ವಾರೆ. ಒಷ್ಣ ದಿನವೂ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ಅವನು ಏರಿದ ಎದೆಬಡಿತದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ಹೊಸೆನೋಂದು ದಿನ ಸೋತು, ಅವನು ತನ್ನ ಅಷ್ಟನೊಡನೆ ತನಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಿದೆ ಎಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಾದಿಯ ತಂಡೆಯರು ಮುಖಮುಖಿ ನೋಡಿದರು. ಸೋತುಹೋದ ಒಂದು ಉರಿನಿನ ನೇರಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸನಿಹದಿಂದ ಕೆಂಡರಬೇಕು. ಅಲಿಯ ಮುಂದೆ “ಸರಿ” ಎಂದು ಮೇಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಶಾಲೆಯ ಮೋದಲ ದಿನಗಳು ಅಹಿತಕರವಾಗಿದ್ದವು. ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹ,